

اعمال ماه ذی الحجه

ماه ذی الحجه از ماه های مقدس و شریف در نزد مسلمانان است. وقتی این ماه فرا می رسد مسلمانان اهتمام ویژه ای به عبادت داشتند به خصوص در دهه اول ماه ذی الحجه که در احادیث پیامبر(ص) بر فضیلت آن تاکید شده است. چنان که رسول ا... در حدیثی می فرمایند: «عمل خیر و عبادت در هیچ ایامی در نزد حق تعالی محبوب تر از دهه اول ذی الحجه نیست». در بعضی از روایات آمده است، شب های دهگانه ای که قرآن در سوره «الفجر و لیال عشر» به آن سوگند یاد کرده است، شب های دهه اول این ماه شریف است (تفسیر قمی، جلد ۲، صفحه ۴۱۹) و این سوگند به خاطر عظمت آن است.

برای این که بتوانیم بهره ای از این ایام عزیز ببریم به ذکر اعمال آن می پردازیم.

دهه اول این ماه " ایام معلومات " نام دارد که در قرآن کریم ذکر آن شده است. از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله روایت شده است که عمل خیر و عبادت در هیچ ایامی نزد حق تعالی محبوب تر از این دهه نیست. برای این دهه اعمالی ذکر شده است:

۱- روزه گرفتن ۹ روز اول این دهه که ثواب روزه تمام عمر را دارد.

۲- در تمام شبهای این دهه، ما بین نماز مغرب و عشاء دو رکعت نماز خوانده شود که در هر رکعت بعد از حمد یک بار آیه " وَ وَاَعِدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَ اَتَمَمْنَاهَا يَعْشَرُ قَتَمَ مِيقَاتُ رَبِّهِ اَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَ قَالَ مُوسَى لَأُخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَ اَصْلِحْ وَ لَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ. "

کسی که این نماز را بخواند با ثواب حاجیان شریک می شود.

۳- از روز اول تا عصر روز عرفة بعد از نماز صبح و پیش از مغرب دعایی که از امام صادق علیه السلام روایت شده، خوانده شود.

” اللهم هذه الايام التي فضلتها على الايام....

۴- در هر روز از دهه پنج دعایی را که حضرت جبرئیل از جانب خدای تعالی برای حضرت عیسی علیه السلام هدیه آورده، خوانده شود.

” اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له...”.

۵- در هر روز از این دهه تهلیلاتی را که از حضرت علی علیه السلام روایت شده را بخواند.

” لا اله الا الله عدد الليالي و الدهور

۶- امام صادق (علیه السلام) می فرماید: پدرم حضرت امام باقر (علیه السلام) به من فرمود: پسر من! در دهه نخست از ماه ذی الحجه، هر شب میان نماز مغرب و عشا این دو رکعت نماز را ترک مکن:

در هر رکعت سوره حمد و سوره قل هو الله را می خوانی، پس از آن این آیه (آیه ۱۴۲ سوره اعراف) را می خوانی:

وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً، وَاتَّمَمْنَاهَا بِعَشْرِ، قَتَمَ مِيقَاتُ رَبِّهِ

و ما با موسی سی شب وعده گذاشتیم سپس آن را با ده شب دیگر تکمیل نمودیم به این ترتیب میعاد پروردگارش (با او)

أَرْبَعِينَ لَيْلَةً، وَ قَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي، وَ أَصْلِحْ

چهل شب تمام شد و موسی به برادرش هارون گفت: جانشین من در میان قومم باش و (آنها را) اصلاح کن

وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ.

و از روش مفسدان پیروی منما.

اگر چنین کنی، در ثواب حاجیان، و اعمال حج آنها شریک می شوی. (اقبال، صفحه ۳۱۷)

اعمال روز اول

۱- روزه که ثواب روزه هشتاد ماه را دارد.

۲- خواندن نماز حضرت فاطمه علیها السلام توصیه شده است که دو نماز دو رکعتی است و در هر رکعت بعد از حمد پنجاه مرتبه توحید خوانده شود. و بعد از سلام تسبیحات آن حضرت گفته شود و بعد دعای ذیل خوانده شود:

” سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ، سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَازِخِ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ، سُبْحَانَ مَنْ يَرَى آثَرَ النَّمَلَةِ فِي الصَّفا، سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَقَعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ، سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا وَلَا هَكَذَا غَيْرُهُ.”

۳- پیش از زوال دو رکعت نماز، در هر رکعت حمد یک مرتبه، و هر یک از توحید، آیه الکرسی و قدر ده مرتبه خوانده شود.

۴- هر کس از ظلم ظالمی می ترسد در این روز بگوید:

” حَسْبِيَ حَسْبِي حَسْبِي حَسْبِي مِنْ سُؤَالِي عِلْمُكَ يَا حَالِي.”

تا خدای متعال او را از شر ظالم کفایت کند.

گفته شده که روز اول ذی الحجه روز میلاد حضرت ابراهیم (ع) پیامبر بت شکن و ازدواج حضرت فاطمه (س) با حضرت علی (ع) است.

روز هشتم

روز ترویه است و روزه اش فضیلت دارد و روایت شده که کفاره شصت سال است.

شب نهم

این شب از لیالی متبرک و شب مناجات با قاضی الحاجات است و توبه در آن شب مقبول و دعا در آن مستجاب است . کسی که آن شب را به عبادت به سر آورد، اجر صد و هفتاد سال عبادت را دارد. برای این شب اعمالی ذکر شده است:

۱- روایت شده که دعای ذیل خوانده شود که هر کس آن را در شب عرفه یا در شبهای جمعه بخواند، خداوند او را بیامرزد.

اللهم يا شاهد كل نجوى....

۲- هزار مرتبه تسبیحات زیر گفته شود.

”سُبْحَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ عَرْشُهُ، سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْأَرْضِ حُكْمُهُ، سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْقُبُورِ قَضَاؤُهُ، سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْبَحْرِ سَيِّلُهُ، سُبْحَانَ الَّذِي فِي النَّارِ سُلْطَانُهُ، سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ، سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْقِيَامَةِ عَدْلُهُ، سُبْحَانَ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاءَ، سُبْحَانَ الَّذِي بَسَطَ الْأَرْضَ، سُبْحَانَ الَّذِي لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجِيَ إِلَّا إِلَيْهِ.“

۳- دعای اللهم من تَعَبَا وَ تَهَيَّا وَ أَعَدَّوْا اسْتَغْدَّ لِوَفَادَةٍ... که در اعمال شب و روز جمعه نیز وارد شده، خوانده شود.

۴- زیارت امام حسین علیه السلام.

روز نهم (روز عرفه)

اعمال روز عرفه

روز عرفه از اعیاد عظیمه است اگر چه به اسم عید نامیده نشده است. آن روز، روزی است که خداوند بندگان خویش را به عبادت و طاعت خود فراخوانده و جود و احسان خود را برای ایشان گسترانیده و شیطان در این روز خوار و حقیرتر از دیگر اوقات خواهد بود.

روایت شده که در روز عرفه ای امام سجاد علیه السلام صدای سائلی را شنید که از مردم کمک می خواست. امام به او فرمود: وای بر تو آیا در چنین روزی از غیر خدا سوال می کنی؟ حال آن که در این روز فضل خدا حتی شامل بچه های به دنیا نیامده نیز می شود. برای این روز اعمالی ذکر کرده اند:

۱- غسل.

۲- زیارت امام حسین علیه السلام که برابر هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد می باشد. اگر کسی توفیق یابد که در این روز به حرم امام تشرف پیدا نماید ثوابش کمتر از کسی که در عرفات باشد نیست.

۳- بعد از نماز عصر پیش از خواندن دعای روز عرفه، در زیر آسمان دو رکعت نماز به جای آورده و نزد خداوند به گناهان خود اعتراف نماید. در رکعت اول بعد از حمد، توحید و در رکعت دوم بعد از حمد سوره کافرون بخواند.

۴- روزه این روز برای کسی که ضعف پیدا نکند و روزه اش مانع از انجام اعمال نشود مستحب است.

۵- تسبیحاتی که در اعمال شب عرفه ذکر شد، خوانده شود. و پس از آن ذکر " سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اكبر" صد مرتبه، سوره توحید صد مرتبه، آیه الكرسي صد مرتبه و صلوات صد مرتبه گفته شود و پس از آن اذکار "لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد يحيى ويميت ويحيى ويميت و هو حي لا يموت بیده الخير و هو على كل شى قدير، استغفرالله الذى لا اله الا هو الحى القيوم و اتوب اليه ، يا الله، يا رحمن، يا رحيم، يا بديع السموات و الارض يا ذالجلال و الاكرام ، يا حى يا قيوم، يا حنان يا منان، يا لا اله الا انت، امين" ، هر کدام ده مرتبه گفته شود و بعد از آن دعای اللهم انى اسئلك يا من هو اقرب الى من حبل الوريد يا من يحول بين المرء و قلبه يا من هو بالمنظر الأعلى و بالافق المبين يا من هو الرحمن على العرش استوى يا من ليس كمثله شى و هو السميع البصير اسئلك ان تصلى على محمد و ال محمد را بخوان و حاجت خود را از خداوند طلب نما.

۶- صلواتی از امام صادق علیه السلام روایت شده که باعث سرور اهل بیت عليهم السلام می شود. "اللهم يا اجود من اعطى...."

۷- خواندن دعا "ام داود" که در اعمال نیمه رجب ذکر گردیده است.

۸- تسبیح زیر گفته شود که ثواب آن قابل شمارش نیست.

سبحان الله قبل كل احد و سبحان الله بعد كل احد....

۹- خواندن دعایی که امام حسین علیه السلام در روز عرفه در عرفات خواندند.

"الحمد لله الذى ليس لقضائه دافع ولا لعطائه مانع...."

۱۰- خواندن زیارت جامعه کبیره نیز در این روز سفارش شده است.

شب دهم

از لیالی متبرکه است و از آن چهار شبی است که احیاء آنها مستحب است و درهای آسمان در این شب باز است و زیارت امام حسین علیه السلام در این شب، سفت است. و دعای "یا دائم الفضل على البرية، یا باسط الیدین بالعطية، یا صاحب المواهب السنية صلی على محمد و اله خير الوری سجية و اغفرلنا یا ذالعلی فى هذه العشیة"، در این شب خوانده شود.

روز دهم (عید قربان)

اعمال روز عید قربان

۱- غسل در این روز که سنت موکد است.

۲- نماز عید قربان.

۳- خواندن دعای چهل و هشتم از صحیفه سجادیه که اول آن اللهم هذا یوم مبارک است. و نیز خواندن دعای چهل و ششم که با عبارت یا من یرحم من لا یرحمه العباد آغاز می شود.

۴- دعای ندبه خوانده شود.

۵- قربانی کردن.

۶- تکرار تکبیرات زیر بعد از نمازها.

الله اکبر الله اکبر و لاله الا الله والله اکبر الله اکبر والله الحمد لله اکبر علی ما هدانا الله اکبر علی ما رزقنا من بهیمه الانعام و الحمد لله علی ما ابلانا.

روز هجدهم (عید غدیر)

۱- غسل

۲- روزه که کفاره شصت سال گناه است.

۳- زیارت حضرت علی علیه السلام .

۴- دو رکعت نماز خوانده شود و پس از آن به سجده رفته و صد مرتبه شکر خدا گفته شود، سپس سر از سجده برداشته و دعای زیر خوانده شود:

”اللهم انی اسئلك بانّ لک الحمد وحَدَّکَ لا شریک لک... و در انتهای دعا سر به سجده نهاده و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه شکر الله گفته شود.

هر کس این عمل را انجام دهد ثواب کسی را دارد که در روز عید غدیر نزد پیامبر اکرم (ص) حاضر شده و با آن حضرت بیعت کرده باشد.

۵- پیش از زوال دو رکعت نماز به جا آورد و در هر رکعت بعد از حمد، سوره توحید و آیه الکرسی و سوره قدر را ده مرتبه بخواند.

۶- دعای ندبه خوانده شود.

۷- خواندن دعای اللهم انی اسئلك بحق محمد نبيک و علی ولیک... خوانده شود.

۸- مومنین در هنگام ملاقات یکدیگر بگویند:

” الحمد لله الذی جعلنا من المتمسکین بولاية اميرالمومنین و الائمة علیهم السلام .

۹- ذکر ” الحمد لله الذی جعل کمال دینه و تمام نعمته بولاية اميرالمومنین علی بن ابیطالب علیه السلام ” ، صد مرتبه گفته شود .

۱۰- ایجاد عقد اخوت.

روز بیست و چهارم (مباهله)

برای روز مباهله اعمالی توصیه شده است:

۱- غسل

۲- روزه

۳- خواندن دعایی که از امام صادق علیه السلام روایت شده است:

” اللهم انی اسئلك من بهائک یا بهاء و کل بهائک بهی....

روز آخر

ماه ذیحجه آخرین ماه سال قمری است که برای روز آخر آن عملی سفارش شده است. که دو رکعت نماز، در هر رکعت حمد یک مرتبه و سوره توحید و آیه الکرسی هر یک ده مرتبه خوانده شود و بعد از نماز بگوید: ” اللهم ما عملت فی هذه السنة من عمل نهیتنی عنه و لم ترضه و نسیته و لم تنسه و دعوتنی الى التوبة بعد اجترائی علیک اللهم فانی استغفرک منه فَاغْفِرْ لی و ما عملت من عمل یقربنی إلیک فاقبله مِنّی و لا تقطع رجائی مِنک یا کریم.”

وقتی فرد این دعا را خواند شیطان گوید: وای بر من هر چه در حق این فرد، در این سال سختی کشیدم، همه را با این دعا خراب کرد، و شهادت می دهد که او سال گذشته را به خیر ختم نمود.

مناسبت‌های ماه ذی الحجة

روز	مناسبت
روز اول	- ازدواج آسمانی حضرت علی علیه السلام و فاطمه زهرا سلام الله علیها - نزول آیه براءت (سال نهم هجری) آیه براءت رمزی ناگشوده از بزرگی علی (ع) است. در چنین روزی پیامبر اعظم (ص) ابوبکر را با همراهی چهل نفر از مسلمانان روانه مکه ساخت تا در مراسم حج این آیات را بر مسلمانان تلاوت کند. ابوبکر عازم شد ولی هنوز به مکه نرسیده بود که جبرئیل امین مأموریتی دیگر را به پیامبر اعظم (ص) ابلاغ کرد و آن این بود که یا خود این کار را انجام دهد و یا کسی دیگر را به جانشینی از خود برای انجام این کار بفرستد، و ایشان امیر مؤمنان (ع) را برای انجام آن عازم مکه نمود.
روز چهارم	- آخرین حج پیامبر اعظم (ص) (سال دهم هجری) در چنین روزی پیامبر اعظم (ص) برای انجام واپسین حج وارد مکه شد و اعمال و مناسک حج را به انجام رسانید. در روز عرفه ایشان در سرزمین عرفات خطبه تاریخی خود مبنی بر حرمت خون و مال مسلمانان، کنار گذاشتن اختلافات جاهلی، پابندی به امانت، حرمت ماه های حرام و... را ایراد فرمود.
روز پنجم	- غزوه سوبق (سال دوم هجری) ابوسفیان دشمن سرسخت اسلام، عهده شوم با خویش بسته بود؛ او با خود عهد کرده بود که تا انتقام کشتگان جنگ بدر را از مسلمانان نگیرد با همسر خود همبستر نشود. او در تب و تام انتقام می سوخت و آرامش را تا لحظه بازپس گیری خون بهای کشتگان قبیله خود از پیروان محمد (ص) از خود دور کرده بود. از این رو به مدینه تاخت و نخلستان های اطراف مدینه

را برای تشقّی خاطر خود به آتش کشید و کشاورزی بی دفاع از انصار مدینه را به شهادت رسانید. پیامبر اعظم (ص) مطلع شد و دستور دفاع در برابر تهاجم آنان را صادر فرمود و خود نیز پیشاپیش سپاه به سوی آنان حرکت کرد و آنان را تحت تعقیب قرار داد. آنان با شنیدن لشکرکشی پیامبر اعظم (ص) عرصه را تهی کرده و گریختند.	
- غزوه بحران (سال سوم هجری) آوازه جنگ های کفر ستیزانه پیامبر اعظم (ص) در جزیره العرب پیچیده بود. از سوی دیگر کفار به شدت تلاش می کردند پیش از آنکه آوازه ایشان فراگیر و پایه های حکومت جهانی شان مستحکم تر شود بنیاد اسلام را برکنند. از این رو جمع بسیاری از مشرکان در منطقه بحران جمع شدند تا به مسلمانان حمله ور شوند. پیامبر اعظم (ص) عبدالله بن مکتوم را در مدینه جانشین خود کرد و با سپاه خود عازم منطقه شد، ولی دشمن با دیدن مسلمانان راسخ و تکبیرگوی ترسید و پا به فرار گذاشت و پیامبر اعظم (ص) نیز پس از ده روز به مدینه بازگشت.	روز ششم
- شهادت امام باقر(ع) (سال صد و چهارده هجری) آن حضرت در سال پنجاه و هفت هجری در مدینه به دنیا آمد و مادرش دختر امام حسن مجتبی(ع) بود. در سی و هشت سالگی پدر بزرگوارش امام سجاد(ع) به شهادت رسید و امامت به ایشان منتقل شد. در دوران آن حضرت که میان بنی امیه و بنی عباس برای غصب خلافت جنگ و درگیری بود، ایشان از این فرصت کمال استفاده را در جهت تربیت شاگرد و استحکام و گسترش تشیع و انقلاب فرهنگی نمود.	روز هفتم
- شب و روز عرفه : این شب یکی از شب های بافضیلت است و کسی که این شب را به عبادت بپردازد اجر و ثواب صد و هفتاد سال عبادت را دارد. روز عرفه یکی از اعیاد بزرگ اسلامی است و روزی است که خداوند سفره جود و احسان خود را برای بندگان گسترده و شیطان را خوار و ذلیل کرده است.	شب و روز نهم
- اعلان برائت (سال نهم هجری)	شب و روز دهم

چشم‌ها به سوی علی (ع) خیره شده بود و گوش‌ها در انتظار شنیدن پیام او بود. علی (ع) بر بلندای جمره عقبه ایستاد و با صدایی رسا، سیزده آیه از ابتدای سوره براءت را تلاوت نمود و اعلان داشت: بت پرستان حق ورود به مسجد الحرام را ندارند، طواف با بدن برهنه ممنوع است و از این پس هیچ بت پرستی حق شرکت در مراسم حج را ندارد و در نهایت اینکه هم پیمانان پیامبر اعظم (ص) تا مدتی که پیمان مقرر کرده است خون و مالشان محترم است، بقیه مشرکان نیز فقط چهار ماه مهلت دارند که یا اسلام بیاورند یا از این سرزمین بیرون روند، وگرنه جنگ، آخرین راه است.

- شب و روز عید قربان :

شب عید قربان یکی از چهار شبی است که احیای آن مستحب است و درهای آسمان در این شب به روی بندگان باز است. دعاهایی نیز برای این روز در کتب ادعیه وارد شده است.

- پیمان عقبه دوم (سال سیزدهم بعثت)

آوازه رسول رحمت و مهرورزی سالیان سال بود که در جزیره العرب طنین افکنده بود و هر روز بر تعداد گروندگان به آئین او بیشتر می شد. این آوازه، چون کابوسی هولناک برای مشرکان قریش تبدیل شده بود. سال یازدهم بعثت در این ایام شش نفر از اهالی یثرب به دور از چشم قریشیان با پیامبر اعظم (ص) به طور مخفیانه ارتباط برقرار کردند و با او هم پیمان شدند. این رویداد نقطه عطفی در زمینه سازی هجرت پیامبر اعظم (ص) گردید.

روز سیزدهم

یک سال از ملاقات مخفیانه گروه یثرب با پیامبر اعظم (ص) گذشت. آنان به طور ناشناس و با هیئت غیر مسلمان به مکه آمدند و به زیارت بت‌ها رفتند و به گونه ظاهری در برابر آنان کرنش کردند تا مشرکان از جریان آگاه نشوند و به آنان مشکوک نگردند. پس به سوی پیامبر اعظم (ص) شتافته و در محلی به نام «عقبه» با پیامبر اعظم (ص) هم پیمان شدند. این پیمان به پیمان عقبه اول معروف شد.

یک سال دیگر از این جریان گذشت و در ذی حجه سال بعد، هفتاد و سه تن از مسلمانان یثرب که در بین آن‌ها دو زن نیز وجود داشت برای بستن میثاق الهی با پیامبر اعظم (ص) به سوی مکه به راه افتادند. مصعب بن

عمیر از سوی ایشان دستور یافت تا محلی را برای ملاقات با برادران مسلمان یثربی هماهنگ کند. آنان موفق شدند در سرزمین منی با پیامبر اعظم (ص) دیدار و و در چنین روزی با ایشان بیعت نمایند. این پیمان به دومین پیمان عقبه مشهور شد که گامی بزرگ برای آغاز صدور رسالت پیامبر اعظم (ص) از مرزهای مکه به سوی دیگر سرزمین ها قلمداد شد.	
- ولادت امام هادی(ع) (سال دویست و دوازده هجری) پانزدهم ماه ذی حجه روز ولادت با سعادت امام علی النقی(ع) است. آن حضرت در سال دویست و دوازده هجری در مدینه به دنیا آمد. در هشت سالگی پدر بزرگوارش امام جواد(ع) به شهادت رسید و امامت به ایشان منتقل شد. امام هادی بعد از پدرش دو سال در دوره حکومت معتصم عباسی بود، سپس دوره‌های حکومت واثق، متوکل، منتصر، مستعین، معتز، و معتمد عباسی را نیز درک کردند. در میان حکام وقت، متوکل عباسی بیش از دیگران، آن حضرت را مورد اذیت و آزار قرار داد. او کینه و عداوتش نسبت به اهل بیت(ع) بیش از دیگران بود و چون برخلاف خود ترسید آن حضرت را از مدینه به بغداد احضار کرد. دوره امامت آن حضرت سی و چهار سال بود. چهارده سال آن را در مدینه و بیست سال در سامرا به سر بردند. تا این که در جمادی الاخر سال دویست و پنجاه و چهار هجری در چهل و دو سالگی به دست معتمد عباسی مسموم و در سامرا در خانه خودش دفن شد.	روز پانزدهم
- عید غدیر(سال دهم هجری) ندایی بلند شد: آنان که جلوتر رفته اند باز گردند و آنان که عقب مانده اند سریع تر خود را برسانند. در کنار برکه ای در سرزمین غدیر خم، دستی دست دیگر را بالا برد و ندایی در گوش تاریخ پیچید: هر کس من مولای اویم علی (ع) مولای اوست. پروردگارا! دوستانش را دوست بدار و دشمنانش را دشمن بدار و یارانش را یاری کن و کینه توزانش را خوار گردان. هجدهم ماه ذی حجه روز عید غدیر است، روزی که خداوند در آن گناهان شصت ساله مومنان را می‌آمرزد و در این روز آزاد می‌کند دو برابر آنچه را که ماه رمضان از آتش جهنم آزاد کرده است. یک درهم انفاق در راه خدا در	روز هجدهم

این روز معادل هزار درهم است. از امام صادق(ع) سوال شد: آیا برای مسلمانان عیدی جز جمعه و عید فطر و قربان وجود دارد؟ امام فرمود: ((بلی، عیدی که حرمتش از سایر اعیاد بیشتر است و آن عید غدیر است)).	
- روز مباهله (سال دهم هجری) آمده بودند تا با هیبت پوشالی و دعایی که از سقف خانه های گلی شان بالاتر نمی رفت عظمت آخرین فرستاده خدا را بشکنند. مسیحیان نجران با پیامبر اعظم (ص) به جدال برخاسته بودند، اما قرار گذاشته شد تا مباهله تکلیف را روشن سازد، اما هنوز دعایی و نفرینی در نگرفته بود که حریف از میدان به در رفت و اهل بیت عصمت پیامبر اعظم (ص) پیروز شدند. - و نیز درچنین روزی حضرت علی(ع) انگشتر خود را در حال رکوع به سائل داد و این آیه در شان وی نازل شد: (انما ولیکم الله و رسوله و الذین امنوا الذین یقیمون الصلاه و یوتون الزکاه و هم راکعون)	روز بیست و چهارم
- نزول آیات سوره دهر در شأن اهل بیت(ع) در چنین روزی سوره هل اتی در شان اهل بیت عصمت و طهارت(ع) نازل شد. حضرت علی(ع) و فاطمه زهرا(ع) برای ادای نذرشان جهت شفای بیماری امام حسن و امام حسین(ع) سه روز روزه گرفتند. روز اول نزدیک غروب مسکینی در خانه آن حضرت را زد و اظهار گرسنگی کرد، آن بزرگواران غذای خود را به او دادند و خود با آب افطار کردند. روز دوم یتیمی و روز سوم اسیر در خواست کمک کردند و آن بزرگواران غذای خود را به آنها دادند و خود با آب افطار کردند. این آیه اشاره به این موضوع دارد: (ویطعمون الطعام علی حبه مسکینا و یتیم و اسیرا)	روز بیست و پنجم
همچنین در این ماه اتفاقات زیر نیز رخ داده اند: - صلح با هیئت اشجع (سال پنجم هجری) نامش «مسعود بن رخیله» بود که در جنگ خندق شرکت جسته بود و در این جنگ فرماندهی افراد خود را به عهده داشت. او در چنین ایامی نزد پیامبر اعظم (ص) آمد و به همراهی بیش از هفتصد تن از یاران خود با ایشان معاهده صلح منعقد نمود. از آنجا که ایشان پیامبر رحمت و صلح بود این	

معاهده را پذیرفت و از اشتباهاتشان درگذشت. این معاهده در کوه سلع منعقد گردید.

- ازدواج پیامبر(ص) با میمونه (سال هفتم هجری)

پیامبر اعظم (ص) عمره القضاء را انجام داده و به مدینه بازگشته بود که میمونه خواهر ام الفضل که همسر عباس عموی پیامبر اعظم (ص) بود پیشنهادی به ایشان کرد. او خود گفته بود که حاضر است به طور افتخاری همسری ایشان را قبول کند و به عقد بزرگ ترین فرستادگان نایل آید. ایشان نیز برای نزدیکی بیشتر بین دل های مردم و قبایلی که در آن روز می زیستند این پیشنهاد را پذیرفت و میمونه به عقد ایشان درآمد.

- سریه ابن ابی العوجاء (سال هفتم هجری)

سرسختی اعراب در کفر و نفاق مثال زدنی بود. هفت سال از هجرت و بیست سال از بعثت رسول خاتم «پیامبر اعظم (ص)» گذشته بود، اما همچنان برخی حاضر به سر فرود آوردن در پیشگاه خدای محمد (ص) نبودند. قبیله بنی سلیم از آن دسته بود. پیامبر اعظم (ص) ابن ابی العوجاء را برای مبارزه با آنان پیش فرستاد. جنگ سختی بین کفار بنی سلیم و آنان درگرفت و در جریان این جنگ تمامی سپاهیان اسلام به شهادت رسیدند و تنها خود ابن ابی العوجاء جان سالم به در برد و به مدینه بازگشت.

- سریه عبدالله بن ابی حدر (سال هفتم هجری)

پیامبر اعظم (ص) جمعی از مسلمانان را به این سریه فرستاد. در بین آنان مردی به نام محم بن جثامه حضور داشت. در جریان جنگ، او فردی از کفار به نام عامر بن اضبط را که اسلام آورده و شهادتین را بر زبان جاری ساخته بود، کشت. این آیه بر پیامبر اعظم (ص) نازل شد: «وَلَا تَقُولُوا لِمَن أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُسْلِمًا» (نساء / ۹۴)

پیامبر(ص) از این رفتار او بسیار ناراحت و خشمگین شد و از او و این عملش بیزاری جست.